

[Peder Sass]

De ulønnede udgør grundlaget for så at sige alle foreningers eksistensgrundlag, for deres frivillige, ulønnede indsats for at tage sig af de mange opgaver, der i det daglige skal løses, for at en forening overhovedet kan fungere. Disse frivillige medhjælpere skal der passes på og kæles for, idet de er med til i det forebyggende arbejde blandt børn og unge at sikre disse et indhold i deres hverdag, hvilket der også er brug for lige netop nu.

Vi er enige med skatteministeren i, at der ikke må herske tvivl om de skattemæssige vilkår for disse medhjælpere. Der skal være et sikkert grundlag for det, der igennem mange år har været normal praksis. Lovforslaget gør det helt klart, at der fortsat skal ydes godtgørelse til dækning af udgifter som f.eks. rejse, befordring, administration m.v., som den ulønnede medhjælper afholder på foreningens vegne. Samtidig ønsker vi, at loven bliver let at administrere for foreningerne, og det finder vi i øvrigt også at lovforslaget er udtryk for.

Præciseringen i form af de nye bestemmelser i ligningsloven kan hermed fjerne de bekymringer, som en kort stund har været til stede hos de mange tusinde frivillige medhjælpere ude i idrætsverdenen, hos spejderne, i organisationerne med humanitære og almennyttige formål.

Informationen om loven vil vi overlade til foreningsverdenen, idet det er vor opfattelse, at netop foreningsverdenen hidtil har været gode til at give den slags informationer, og at vi i øvrigt er bekendt med, at de har gode kontakter til Told- og Skattestyrelsen.

Socialdemokratiet medvirker gerne til en hurtig behandling af lovforslaget.

Kirkegaard (KF):

Næsten dagligt fremkommer der det mest grufulde rygte om nye skatteobjekter, som skatteministeren skulle have fundet på. I dag var det noget med, at hvis familiens overhoved, havde jeg nær sagt, havde en firmabil i garagen, ville frynsegodebeskatningen være afhængig af, hvor mange kørekort der var i familien. Forleden var det benzinafgifterne, og jeg ved ikke, hvad det vil være i morgen. Det bliver vel et eller andet med, at håndboldpigernes sølvmedaljer også skal beskattes. Det håber jeg nu ikke. Der må være en vis grobund for den slags rygter, og man kan selvfølgelig overveje, hvad årsagen til dem kan være til.

Et af de rygter, der har forlydt sommeren igennem, har været, at skattereformen skulle betyde, at de forskellige former for omkostningsgodtgørelse, som frivillige, ulønnede ledere bl.a. i idrætsorganisationer var vant til at få skattefrit, nu skulle være skattepligtige. Det har der været en debat om, og der har været stillet spørgsmål osv. Nogen forvirring har der været, og jeg kan forstå, at forvirringen nu har resulteret i, at man fremsætter et lovforslag, der vel egentlig betyder, at gældende praksis ophøjes til lov.

Det har vi intet at indvende imod. Vi vil selvfølgelig under udvalgsarbejdet studere de rammer, der er lagt for at modtage denne skattefrie omkostningsgodtgørelse. Men der skal ikke herske tvivl om, at vi mener, at vi over for de personer, som her ulønnet – men vel på grund af idealisme, fordi man har lyst til at arbejde med disse ting – gør et ganske nyttigt arbejde for unge mennesker og for andre i det danske samfund, har en pligt til at sørge for, at de har sådanne vilkår på deres arbejde, at de ikke skattemæssigt bliver straffet. Den idé kan vi fuldt ud støtte og dermed naturligvis også lovforslaget.

Peter Brixtofte (V):

Naturligvis er vi og sikkert alle partier enige om, at de hidtidige godtgørelser, som ulønnede trænere, instruktører og ledere modtager fra deres foreninger, som er almennyttige og tager sig af at organisere de unge menneskers – og også andres – fritid, fortsat skal være skattefrie. Jeg opfatter det på samme måde som hr. Kirkegaard, at det går ud på ved lovgivning at indføre det, som man hidtil har gennemført i praksis.

Man kan så undre sig en lille smule over, hvorfor det har været nødvendigt, hvorfor man ikke kunne have fortsat hidtidig praksis. Der står et eller andet sted i papirerne, at der er opstået tvivl. Jeg ved ikke, hvor den tvivl er opstået, og hvorfor der er opstået tvivl, for det havde jo egentlig været meget nemmere bare at fortsætte hidtidig praksis. Jeg ved ikke, hvem der har sået tvivlen, men det kan vi måske få at vide.

Under alle omstændigheder støtter vi selvfølgelig lovforslaget, for det er rimeligt, at den praksis, man har haft på området, fortsætter.